

1920 har man ført en fuldstændig negativ Politik, naar undtages Forsvarslovene. Og det er egentlig ikke saa mærkværdigt, for det er et Særkende for Konservative overalt i Verden. I Aftes stod den nye engelske Premierminister i Liverpool og proklamerede, at de engelske Konservatives Program under det forestaaende Valg er negativ Politik, fordi Befolkningen skal have Tid til at falde til Ro. Det er den selv samme Betragtning, man møder hos alle Landes Konservative. De har nemlig ikke nogen Tro paa Fremtiden, de ved ikke, hvad de vil, og kører derfor paa bedste Beskub, lader det gaa, som det bedst kan, uden nogen fast Plan, uden noget bestemt Maal at styre efter.

Dette er efter min Formening Hovedaarsagen til, at det er gaaet saa galt her i Landet, som det er, siden 1920, og jeg anklager de to Partier, baade det konservative Parti og Venstre, fordi de fører en saadan negativ Politik, og fordi de efter alt at dømme — hvad jeg senere skal komme ind paa — vil fortsætte denne negative Politik, maaske endogsaa i en forstærket Grad, i den Vinter, vi nu gaar i Møde. Jeg tror ogsaa, det er derfor, at Befolkningen, ikke blot her, men ogsaa i alle andre Lande stiller sig saa køligt overfor de konservative Partier. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det engelske Arbejderparti, der ønsker en positiv Reformpolitik, vil faa en vældig Fremgang ved det forestaaende Valg, og jeg føler mig overbevist om, at denne Bevægelseovre i England vil forplante sig — og allerede har forplantet sig — til de øvrige europæiske Lande, ogsaa til vort Land, saaledes at hvis man gik til Valg i dette Land i Dag, vilde det vise sig, at en stor Del af de Vælgere, der forrige Gang stemte paa de Konservative eller paa Venstre, nu fulgte os, fordi man ved denne negative Politik efterhaanden ganske mister Tiltroen til de to Partier, der nu er ved Magten.

Man kan mærke det paa saa mange Maader. Folket og særlig Ungdommen ønsker Handling og ønsker store, betydelige Mænd her i Samfundet. Et typisk Udtryk herfor er den Begivenhed, der forleden fandt Sted i Studenterforeningen — hvor ubetydelig den end kan være —, idet nemlig de konservative Studenter hyldede det ærede Medlem Hr. Rode som en Politiker i Verdensformat. Jeg skal hverken bekræfte eller bestride denne Karakteristik af det ærede Medlem Hr. Rode, men jeg vil dog mene, at denne Udtalelse fra en Repræsentant for de konservative Studenter ikke blot er

en øjeblikkelig Ros eller Smiger, som man har villet yde en tilfældig Taler i Studenterforeningen. Nej, den er sikkert udsprunget af Ungdommens Følelse — en Følelse, der er i Vækst rundt om i Folket — af, at i saadanne Modgangstider som dem, vi lever i, vil man gerne have noget at klamre sig til, noget, som rager op over det øvrige. Jeg siger ikke dette her, fordi jeg som Socialdemokrat er jaloux over, at dette blev sagt om en radikal Mand. Jeg føler mig overbevist om, at det Parti, jeg tilhører, har saa betydelige Førere, at de ude omkring i Landet er i Stand til at vække den fornødne Begejstring og Tilslutning til vort Parti.

For øvrigt tror jeg, at man ogsaa af en anden Grund kan gaa ud fra, at det Parti, jeg tilhører, i Øjeblikket har en meget stor Tilslutning ude i Befolkningen, og det er, fordi det mere og mere gaar op for Folk, at Socialdemokraterne fører en ærlig Realitetspolitik; det gaar efterhaanden op for alle, at vi Socialdemokrater, baade af Natur, men ogsaa af Nødvendighed, er ikke alene Optimister, men ogsaa Opportunister; det forstaar et større og større Tal af Befolkningen saare vel. De mange Tusinde arbejdsløse, som hver Dag banker paa Samfundets Dør, de skal i Sandhed nok overbevise os Socialdemokrater om, at en opportun Realitetspolitik, der skaber Resultater fra Dag til Dag, er den Politik, som det er nødvendigt for Socialdemokratiet at føre. Vi Socialdemokrater vil en saadan Realitetspolitik, og vi fordømmer alt, hvad der skal tilsløre, og alt, hvad der paa uærlig Maade tilslører Forholdene og søger at vildføre Befolkningen med Hensyn til en virkelig Realitetspolitik, som kan bringe Resultater af Betydning for det økonomiske Liv.

Jeg maa her et Øjeblik dvæle ved Toldloven og ved de Forhandlinger, der har fundet Sted om denne, idet det, jeg vil meddele dér, efter min Formening afslører, at alle de Forhandlinger, der har været ført om Toldloven, og alle de Ord, der er talt om Toldbeskyttelse og Frihandel, i Virkeligheden kun har været en Film. Jeg var i Aftes til et Møde i Frederikssund sammen med det ærede Medlem Hr. Ulrich. Det ærede Medlem fremsatte ved denne Lejlighed Udtalelser, som i høj Grad maatte overraske mig til Trods for, at jeg havde en Mistanke om, at Forholdet var, saaledes som han gjorde gældende. Det ærede Medlem udtalte kort og godt, at det konservative Folkeparti sidste Vinter ved alle mulige Midler havde hindret Gennemførelsen af en